

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, PhD., a JUDr. Václava Štencla, MA, ve věci

navrhovatele: **Přípravný výbor na konání místního referenda ve městě Napajedla** ve složení:

T. Č., bytem X
K. P., bytem X
M. Š., bytem X
O. P., bytem X
R. H., bytem X
A. R., bytem X
M. J., bytem X
F. P., bytem X
M. S., bytem X
L. K., bytem X
H. D. B., bytem X
R. N., bytem X

zastoupeného advokátkou Mgr. Evou Štaudarovou
sídlem Stráže 3662, Zlín 760 01

proti

odpůrci:

Napajedla

sídlem Masarykovo náměstí 89, Napajedla 763 61

zastoupenému advokátem Mgr. Michalem Šrubařem
sídlem Josefská 8, Brno

o návrhu ze dne 24. 9. 2024 na vyhlášení místního referenda o otázce „Souhlasíte, aby město Napajedla odkoupilo budovu zámku, pozemky a celý přilehlý zámecký areál do svého vlastnictví za maximální částku 133 milionů Kč“ tak, aby se konalo 21. 3. 2025,

takto:

- I. Návrh na vyhlášení místního referenda ze dne 24. 9. 2024 o otázce „Souhlasíte, aby město Napajedla odkoupilo budovu zámku, pozemky a celý přilehlý zámecký areál do svého vlastnictví za maximální částku 133 milionů Kč“ tak, aby se konalo 21. 3. 2025, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel podal dne 24. 9. 2024 ke zdejšímu soudu návrh na vyhlášení místního referenda o otázce „Souhlasíte, aby město Napajedla odkoupilo budovu zámku, pozemky a celý přilehlý zámecký areál do svého vlastnictví za maximální částku 133 milionů Kč“ tak, aby se konalo 21. 3. 2025.
2. V návrhu uvedl, že otázka je dostatečně určitá a jednoznačná jak pro hlasující, tak pro zastupitele. Podle navrhovatele není třeba blíže specifikovat, co má tvořit budovu zámku a zámecký park, neboť to je každému jasné. Nikdo nezamění budovu starého a nového zámku. Rovněž pojem „zámecký areál“ je jasný a nelze ho zaměňovat s pojmem „zámecký park“. Slovo „pozemky“ je v otázce použito proto, aby bylo jasné, že se zámecký areál skládá z pozemků.
3. Odpůrce ve svém vyjádření setrval na názoru, že znění otázky jednoznačné a určité není, neboť není jasné, o jaký zámek se jedná, jaké pozemky mají být koupeny ani co znamená slovní spojení „celý zámecký areál“. Navrhuje proto návrh zamítnout.
4. Soud se tedy na základě návrhového bodu zabýval tím, zda navrhovatel formuloval otázku dostatečně jednoznačně a určitě, aby o ní mohlo být konáno referendum, tj. tak, aby každý běžný občan rozuměl tomu, o čem v referendu hlasuje.
5. Podle § 8 odst. 3 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, musí být otázka navržená pro místní referendum jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem "ano" nebo slovem "ne".
6. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 10. 2012, č.j. Ars 2/2012-43, při rozhodování o jednoznačnosti zvolených otázek podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, je třeba poměřovat předloženou otázku nikoli „rigorózním právníkům okem“, ale zohlednit pohled běžného hlasujícího občana. V rámci přezkumu místního referenda je totiž třeba uvažovat o otázkách v celkovém kontextu správy věcí veřejných a místních a v otázce jednoznačnosti respektovat jejich význam pro oprávněné osoby, které v místním referendu rozhodují. Případná nejednoznačnost otázky musí dosahovat určité intenzity a navozovat matoucí a víceznačné interpretace již při prvním čtení. Striktní interpretace by totiž mohla vést k tomu, že by řada nepohodlných otázek byla „vetována“ s poukazem na jejich nejednoznačnost.
7. V daném případě odpůrce považoval za neurčité a nejednoznačné to, jak byl v otázce vymezen předmět koupě. Mělo se jednat o „budovu zámku, pozemky a celý přilehlý zámecký areál“. Zdejší soud se s ním ztotožňuje.
8. Pokud jde o „budovu zámku“, tak by bylo možné souhlasit s navrhovatelem, že se jedná o zámek v Napajedlech (aniž by to tam výslovně muselo být uvedeno). Běžný občan totiž určitě nepředpokládá, že by město Napajedla kupovalo zámek v jiném městě. Nelze však přehlédnout, že v Napajedlech jsou zámky dva: „Starý zámek Napajedla“ a „Zámek Napajedla“. To je jistě občanům známo a je tedy možné, že by si alespoň někteří z nich nebyli jisti, o který zámek se jedná. Byť je možné, že většině občanů města je zřejmé, o

který zámek se jedná, nelze přehlédnout, že hlasovat mohou všichni občané i ti, kteří se o „městské“ záležitosti příliš nezajímají, nebo ti, kteří se stali občany města teprve nedávno. Stejně tak je třeba souhlasit s odpůrcem, že slovní spojení „budova zámku“ je poněkud matoucí. Je totiž zcela běžné, že zámky se skládají z vícero budov (zpravidla z budovy hlavní a budov dalších). Běžný hlasující občan tak může mít také pochybnosti o tom, jaké budovy zámku mají být předmětem koupě (zda jen budova hlavní či i budovy další).

9. Rovněž popis zbývajících částí předmětu koupě považuje soud ve shodě s odpůrcem za neurčitý. Použil-li navrhovatel slovní spojení „pozemky a celý přilehlý zámecký areál“, navozuje to dojem, že vedle zámeckého areálu budou předmětem koupě ještě nějaké další pozemky. Není přitom vůbec zřejmé, jaké pozemky to mají být. Nelze přitom souhlasit s navrhovatelem, že se „pozemky“ mají vztahovat k „zámeckému areálu“, neboť jak správně uvádí odpůrce, mají být koupeny „pozemky a celý přilehlý zámecký areál“. Jedná se tedy o dvě skupiny nemovitých věcí.
10. Pojem „přilehlý zámecký areál“ je přitom také nejednoznačný. Není totiž zřejmé, jaké nemovitosti zahrnuje; tj. zda se má jednat jen o zámecký park, či i o přiléhající sportoviště a další pozemky a stavby, které v minulosti do širšího „areálu zámku“ spadaly. V daném případě navíc odpůrce uvádí, že řadu těchto staveb i pozemků již ve vlastnictví má a koupit je tedy nemůže.
11. Soud tak souhlasí s odpůrcem, že formulace předmětu koupě v otázce je neurčitá a nejednoznačná. Tato nejednoznačnost navozuje matoucí a víceznačné interpretace. Hlasující v referendu o takové otázce by totiž nevěděli, pro co hlasují (co přesně má odpůrce v případě kladného výsledku referenda koupit). Nakonec by to nevěděl ani odpůrce sám, pokud by takové referendum proběhlo úspěšně. Má-li být referendum pro odpůrce závazné, je třeba, aby přesně věděl, k čemu ho zavazuje. Tak tomu v daném případě není, neboť není zřejmé, jaké nemovitosti má za stanovenou maximální cenu koupit. V daném případě navrhovateli nezbude nic jiného, než v otázce identifikovat nemovitosti i za pomoci údajů podle katastru nemovitostí. Podle soudu taková otázka nebude pro hlasující nejasná, neboť bude obsahovat jak slovní popis nemovitostí (zámek a zámecký areál) tak jejich přesnou identifikaci (konkrétní parcelní čísla pozemků, případně čísla popisná staveb).
12. Je zcela bez významu, že podpisové archy obsahovaly i uvedení parcelních čísel pozemků, neboť hlasující by v referendu hlasovali o položené otázce a nikoli o tom, co je uvedeno v podpisovém archu pro vyhlášení referenda.
13. Soud tedy shledal, že položená otázka není dostatečně určitá a jednoznačná již v otázce předmětu koupě. Aniž by se tedy musel zabývat dalšími pojmy obsaženými v otázce, návrh zamítl.
14. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 93 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. října 2024

Petr Šebek v. r.
předseda senátu